

5) Системний та обґрунтований підхід у визначенні вартості нематеріальних активів.

6) Виділення процесу управління інтелектуальними активами як самостійної функціональної підсистеми.

7) Розробка методик контролю нематеріальних активів, що допоможе отримати бажаний ефект від їх використання.

Список використаної літератури:

1. Побережець О. В. Ідентифікація та класифікація нематеріальних активів та проблеми їх визначення / О. В. Побережець, К. В. Іванова [Електронний ресурс] // Економіка: реалії часу – 2012. – №2(3). – С. 98-104. – Режим доступу: <http://economics.opu.ua/files/archive/2012/No2/98-104.pdf>

2. Сирош Ю. В. Нематеріальні активи у структурі активів вітчизняних підприємств [Електронний ресурс] / Ю. В. Сирош. – Режим доступу: <http://www.saleprice.com.ua/ua/pub/591.html>.

ЗАГАЛЬНА ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

*Мелень О. В., канд. екон. наук, доцент, Кисельова Л. М., магістр
Національний технічний університет «ХПІ»*

Фінансова стійкість це одна з найважливіших характеристик оцінки фінансового стану підприємства, яка визначає ефективне фінансове управління підприємством. Вона є одним із головних чинників, що впливають на досягнення підприємством фінансової рівноваги та фінансової стабільності.

Фінансова стійкість служить основою стабільного положення підприємства в ринкових умовах. Якщо підприємство фінансово стійке, платоспроможне, то воно має ряд переваг перед іншими підприємствами того ж профілю для отримання кредитів, залучення інвестицій, у виборі постачальників і в підборі кваліфікованих кадрів. Чим вище стійкість підприємства, тим більше воно незалежно від несподіваної зміни ринкової кон'юнктури і, отже, тим менше ризику виявитися на краю банкрутства [1].

Фінансова стійкість підприємства – це такий стан фінансових ресурсів, їх розподіл і використання, який забезпечує розвиток підприємства на основі зростання прибутку і капіталу, при збереженні платоспроможності і кредитоспроможності в умовах допустимого рівня ризику.

Найважливішою формою стійкості підприємства є його спроможність розвиватися в умовах внутрішнього і зовнішнього середовища. Для цього підприємство повинно володіти гнучкою структурою фінансових ресурсів і при необхідності мати можливість залучати позикові кошти, тобто бути кредитоспроможним. Кредитоспроможним підприємство є при наявності у нього передумов для отримання кредиту і спроможності своєчасно повернути отриману позику зі сплатою йому відсотку за рахунок прибутку або інших джерел [2].

Для забезпечення фінансової стійкості у підприємства має бути гнучка структура капіталу, вміння організувати його рух у такий спосіб, щоб забезпечити постійне перевищення доходів над витратами з метою збереження платоспроможності і створення умов для самофінансування.

Оцінювання фінансової стійкості підприємства передбачає проведення об'єктивного аналізу величини та структури активів і пасивів підприємства і визначення на цій основі його фінансової стабільності і незалежності, а також аналізу відповідності фінансово-господарської діяльності підприємства цілям його статутної діяльності. Фінансово стійким є такий господарюючий суб'єкт, котрий за рахунок власних коштів покриває кошти, вкладені в активи (основні засоби, нематеріальні активи, оборотні кошти), не допускає невиправданої дебіторської та кредиторської заборгованості і розраховується за своїми зобов'язаннями в зазначений термін [3].

Основне завдання аналізу фінансової стійкості полягає у визначенні спроможності підприємства протистояти негативній дії різних факторів (зовнішніх, внутрішніх та непередбачуваних), що впливають на його фінансовий стан [4]. Оцінюючи фінансову стійкість підприємства, можна зробити певний висновок залежно від мети аналізу:

- власники підприємства (акціонери, інвестори та інші особи, що зробили внески у статутний капітал) віддають перевагу допустимому зростанню частки позикових коштів;

- кредитори (постачальники ресурсів, банки) навпаки – віддають перевагу суб'єктам господарювання з високою часткою власного капіталу.

Як фінансово-економічна категорія фінансова стійкість виражається системою відносних і абсолютних показників. Наявні методики аналізу фінансової стійкості підприємства передбачають проведення досліджень у декілька етапів. Залежно від завдань аналізу і тлумачення поняття «фінансова стійкість» порядок розрахунку показників у різних літературних джерел відрізняються. Але як правило, аналіз проводиться у наступній послідовності:

1) загальна оцінка фінансової стійкості;

2) розрахунок за даними балансу системи відносних показників фінансової стійкості;

3) розрахунок за даними балансу системи абсолютних показників, які характеризують забезпеченість запасів джерелами формування і дають можливість визначити відповідний тип фінансової стійкості підприємства;

4) розрахунок за даними звіту про фінансові результати та факторний аналіз порогу рентабельності і запасу фінансової стійкості.

Загальна оцінка фінансової стійкості передбачає:

1) визначення стійкості джерел формування капіталу;

2) визначення ресурсної стійкості;

3) визначення стійкості управління.

Фінансова стійкість досягається за умови виконання конкретних заходів, які націлені на ефективне формування, розподіл і використання фінансових ресурсів, з одночасним збереженням платоспроможності, що є зовнішнім проявом стійкості підприємства. Тобто вона залежить від ефективного

управління фінансовими ресурсами і визначається оптимальною структурою активів, оптимальним співвідношенням власних і позикових коштів, оптимальним співвідношенням активів та джерел їх фінансування.

Саме оцінювання фінансової стійкості дозволяє визначити фінансові можливості підприємства в майбутньому.

Список використаних джерел:

1 Сізова А. В. Економічна сутність фінансової стійкості підприємства та напрями її забезпечення// Молодіжний науковий вісник УАБС НБСУ: Економічні науки. – 2012. – №2. – С.145–156.

2 Мних Є. В., Ференц І. Д. Економічний аналіз: Навчальний посібник. – Львів: Армія України, 2000.

3 Павловська О. В., Притулак Н. М., Невмержицька Н. Ю. Фінансовий аналіз: Навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. – Київ : КНЕУ, 2002. – 388 с

4 Базилінська О. Я. Фінансовий аналіз: теорія і практика. Навч. пос. – Київ : Центр учбової літератури, 2009. – 328 с.

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО АНАЛІЗУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ОСНОВИ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Мехович С. А., д-р екон. наук, Тудовші В. В., магістр, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

Величина фінансових результатів є економічним результатом діяльності суб'єкта господарювання, яка визначає можливість подальшого його розвитку, а також фінансову стійкість, що дозволяє бути конкурентоспроможним та оперативно реагувати на зміни у ринковій кон'юнктурі. На сьогодні основні методики аналізу фінансових результатів з метою оцінки фінансової стійкості підприємств розроблені в наукових публікаціях українських вчених-економістів, зокрема О. О. Вороніної, В. О. Подольської, О. В. Яріша, В. О. Мец, Г. В. Савицької, П. Ю. Буряка, Г. М. Азаренкової, М. Д. Білика, В. І. Кузь, які зазначають, що фінансова стійкість оцінюється системою показників, які можна об'єднати в три основні групи:

- показники рівня використання необоротних активів;
- показники стану оборотних коштів та їх забезпечення джерелами фінансування;
- показники фінансової незалежності підприємства.

В економічній літературі щодо трактування сутності фінансової стійкості не існує єдиної думки. Сутність поняття “фінансова стійкість” пов'язується, в основному, зі станом і структурою активів і пасивів, які впливають із традиційного трактування фінансів підприємств як системи економічних відносин, які виникають у процесі формування, розподілу та використання грошових ресурсів підприємства. Ці усі визначення не суперечать один одному і, безумовно, мають право на існування, але ми схильні до трактування де